

DANSA

Roberto Olivan reflexiona sobre el futur de la societat en el nou espectacle 'INFERNO V.I.P.'

El nou espectacle del coreògraf i ballari tortosí va exhaurir entrades en la seua estrena al festival Dansàneu, el festival de cultures del Pirineu

Tortosa Redacció

És difícil que el cel i l'infern es donen la mà, però per al coreògraf tortosí Roberto Olivan els reptes són un estímul. Diumenge passat l'església romànica de Santa Maria de la Guingueta d'Àneu, al Pallars Sobirà, va penjar el cartell d'entrades exhaurides en l'estrena del seu darrer treball *INFERNO V.I.P.* Entre pintures romàniques dedicades a l'Epifania i un presbiteri transformat pels impulsos lumínics de mitja dotzena de televisors, el nou espectacle va portar l'"infern" en un espai "celestial" per a donar el tret de sortida al festival Dansàneu, el festival de cultures del Pirineu. Olivan hi va presentar un treball dividit per capítols - com si fossen una mena d'episodis bíblics - en el qual fa una crida a repensar la societat i alerta dels perills cap a on camina la humanitat. **"La societat camina cap a un lloc similar a la idea metafòrica de l'infern. Miro cap al futur i les perspectives no són gaire bones. Però això no vol dir que haja perdut l'esperança, crec que encara podem reconduir la situació, tot i que potser estem rebent allò que ens mereixem"**, explica el coreò-

graf i ballari.

El nou espectacle és un solo que entre jocs de llums i impulsos audiovisuals posa al centre de l'escenari el gest i la dansa. **"Feia gairebé vint anys que no havia fet solo. De fet, en la meua carrera professional gairebé tots els espectacles els he fet en grup, amb altres ballarins. Ha estat un repte enorme, però ara era un moment interessant per a pujar sol a l'escenari altre cop. D'una banda, perquè tenia ganes de fer una obra reflexiva i personal sobre la decadència de la humanitat i, de l'altra, perquè calia pensar en les restriccions de la pandèmia, que ens obliga a fer muntatges sense gaire interacció entre les persones"**, comenta Olivan. Més enllà de l'esperit crític inherent, *INFERNO V.I.P.* és una obra cent per cent Olivan, sobretot per esta voluntat de buscar noves connexions amb altres llenguatges - com la videoocreació, la música electrònica i la literatura -, que relliga el respecte per l'entorn i establix vincles amb la natura i el territori. Valors que des de fa més de quinze anys ja conrea en el Festival Deltebre Dansa, del qual n'és fundador i director.

Roberto Olivan va estrena 'INFERNO VIP' al Festival Dansàneu./ JOAN BLANCO

L'espectacle es nodrix d'imatges i de cites literàries que inviten a la reflexió: "Un vent lentíssim convertix el silenci en melodia" es pot llegir a les pantalles al principi de l'obra, extret d'*Haikús en temps de guerra* de Miquel Martí i Pol. També inclou una lectura de l'assaig *Les lleis bàsiques de l'estupidesa humana*, de l'historiador econòmic Carlo Cipolla, un escrit que li conferix un to potser elitista, però que s'ha d'interpretar des d'una perspectiva irònica i crítica que, de fet, ja es fa notar en el

'V.I.P.' que acompanya el nom de l'espectacle. El treball que es va presentar diumenge passa a la Vall d'Àneu és un 'work in progress' [un treball en procés de creació], que anirà evolucionant els pròxims mesos i que aviat passarà per una residència artística del Mercat de les Flors de Barcelona i per l'espai de creació Roca Umbert de Granollers.

L'estrena d'*INFERNO V.I.P.* va donar el tret de sortida a la 29a edició del festival Dansàneu, un certamen que s'allargarà fins este diumenge

30 d'agost amb una quinzena d'espectacles en espais patrimonials. Un festival que amb Roberto Olivan com a cap de cartell ha volgut estimular els vincles artístics entre els dos extrems del nostre país. **"La nostra és una mirada de nord a sud, que busca complicitats amb artistes que admirem i que, en el cas concret d'Olivan, despleguen projectes singulars com el magnífic Deltebre Dansa"**, afirma la directora del Dansàneu, la periodista Rut Martínez. ■